

5) I § 11 affattes stk. 2 således:

„Stk. 2. Priskontrolrådet registrerer de indgivne anmeldelser. De i stk. 1 nævnte aftaler, vedtagelser eller bestemmelser har først gyldighed, når de er prøvet og godkendt af priskontrolrådet.“

6) I § 18 ændres ordene „kan ministeren for handel, industri og søfart efter rådets indstilling pålægge“ til:

„pålægger ministeren for handel, industri og søfart efter forhandling med rådet“.

§ 3.

Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at lade lov om priser m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 463 af 14. november 1949, således som denne er ændret ved nærværende lov, optrykke og til i lovtidende at bekendtgøre den således ændrede lov som „lov om priser m. v.“

§ 4.

Denne lov træder i kraft straks.“

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Anker Lau): På grund af forholdene omkring ministerskiftet har udvalget kun haft ganske få dage til sin rådighed til behandling af denne sag, og vi har derfor i udvalget væsentligst koncentreret os om tre spørgsmål. Det første var at klare den uklarhed, som fandtes i den meget omtalte skrivelse fra priskontrolrådet til handelsministeren af 2. oktober, og denne side af sagen har den højtærede minister klaret ved en forhandling med priskontrolrådets ærede formand, og den højtærede minister har redegjort for denne samtale i udvalget. Resultatet heraf er blevet følgende bemærkninger i betænkningen, som jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere:

„Ministeren er enig i, at vareknaphed ikke bør give anledning til urimelige prisstigninger, og at det til imødegåelse heraf kan blive påkrævet at bringe bestemmelserne i prislovens § 13 til anvendelse. Ved afgørelsen af, hvorvidt der skal gennemføres ordninger i henhold til § 13

— såvel som ved anvendelsen af § 13 —, vil som nævnt i priskontrolrådets skrivelse af 2. oktober d. å. hensyn kunne tages til virksomheder — såvel indenfor produktion som handel —, der må følge med i et prisfald, såsnart dette måtte indtræffe, således at der i sådanne tilfælde fortsat kan blive adgang til ved prisberegningen at lægge genanskaffelsesprisen til grund“.

Denne formulering er der enighed om mellem ministeren og priskontrolrådets formand og udvalgets flertal.

Det andet spørgsmål, vi har beskæftiget os med, drejede sig om en anden uklarhed, idet der var tvivl om rådets ret til ved godkendelse eller fastsættelse af priser at tage hensyn til avanceforholdene som helhed indenfor den pågældende varegruppe. Efter at direktør Seligmann i udvalget har redegjort for rådets praksis og for denne praksis' nødvendighed, har udvalget givet sin tilslutning til, at denne praksis fortsætter, og også dette har fundet udtryk i betænkningen.

Det tredje spørgsmål, vi har beskæftiget os med, er selve lovens løbetid. Der var fra en enkelt side ytret ønske om, at man skulle nøjes med at lade loven løbe et halvt år, og fra en anden side var der udtalt ønske om en endnu kortere forlængelse. Den højtærede minister henviste imidlertid til sin forgængers fremsættelse af lovforslaget og til den motivering, som hans forgænger har givet for dens forlængelse for et år, og hertil kan føjes, at mellem udvalget og ministeren var enighed om, at hvis der virkelig indtræffer en foruroligende prisudvikling her i landet, vil man selvfølgelig tage hele prisspørgsmålet op til fornyet behandling. Også dette er nedlagt i betænkningen med enighed mellem de fire partier.

Der blev foruden disse ting ved første behandling nævnt nogle enkelte andre spørgsmål, som man kunne have ønsket at drøfte i udvalget, men disse spørgsmål vil der blive lejlighed til at drøfte med den højtærede minister i vareforsyningsudvalget.

Der er om dette resultat enighed mellem de fire partier, socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, medens retsforbundets repræsentant, det ærede medlem hr. Tholstrup, ikke har kunnet give tilslutning.